

I Myskoxens Land – där fjället talrikt är på tallar

Målsättning för turen 2006: Att på bästa sätt ta sig till Grövelsjöns middagsbuffé

Vi steg upp ½7 på lördagsmorgonen och åt frukost i Norrsundet och 12 timmar senare klev vi in i stugan i Tännalsvallen. Bussbolaget "Härjedalingen" hade del i detta. Annette och Sten-Börje kom bussledes från Dorotea samtidigt. Den lyxiga stugan låg en bit upp i "Myskoxbacken" som vi skulle knäcka dagen därpå. En bra start. Vi provade på Mackmyra Preludium:01. Svensk whisky verkar också fått en bra start.

Startstugan Tännalsvallen

Dagen därpå blåste det ordentligt, men i rätt riktning så vi tvekade inte att starta mot Skedbrostugan då solen och blå himmel fanns ovan den uppyrda snön. När vi väl kom fram efter en 2-milafärd var kvällen stilla och solig.

Stugvärden Mats tog emot oss och två äldre tyskar bodde där. Så trångt blev det aldrig sedan. I nästa fanns bara en gäst och sedan var vi de enda gästerna.

Stugtursåkande skidturister verkar vara en art i utdöende, fränsett flockarna kring Abisko och Kebne. Tyskar representerar ju den härdigare arten, tältande skidåkare, vilket gör att man träffar ännu färre en sådan här finväderversvecka som vi fick denna gång.

Broktjärmskåtan passade oss bra den första blåsiga dagen

På tal om utdöende arter så ligger tyvärr myskoxarna i Härjedalen illa till. I ett försök att rädda den lilla flocken som drabbats av inavel skickade man Sofie till JärvZoo där hon blev dräktig och har nu återvänt till flocken. Samtidigt som Sofie skickades bort bytte man tjur med Lycksele Djurpark för att få friskt blod. Detta slutade tragiskt. Tjuren som kom till Lycksele fick salmonella och dog, medan tjuren som Lycksele Djurpark släppte på grönbeta dog av svält. Han var van att få mat vid stängsel så han gick längs renstängsel tills han inte orkade längre.

Utsikt från Skedbrostugan mot fjället där myskoxarna står från oktober till mars

Skedbrostugan är 1:a parkett för den som vill vara myskoxskådare. I stugan står en jättelik tubkikare så att man på behörigt avstånd kan studera djuren. Fast vi inte fick se några den dagen vi var där så kändes det mäktigt att dela utrymme med ett djur som är jämgammalt med sabeltandad tiger och ullig noshörning. Redan de första svenskarna för 10000 år förmådde att utrota myskoxen genom jakt. Deras köttborg skyddade mot vargar men inte människor. Endast tack vare ödsliga ishavsstränder i nordligaste Canada och Grönland räddades stammen till våra dagar. Deras ull är världens varmaste (vi fick känna på en go tuss) vilket är bra när de ska stå stilla från oktober till mars på fjälltoppar. Ett steg eller två om dagen räcker för en myskoxe då.

Rogenstugan är ny efter branden och har vedeldad bastu. Minimalt med gäster gör att man hinner umgås med stugvärdarna som ofta är profiler. Vi bjöd in stugvärden Ingvar och den unga tysken Stefan till vår måltid. Stefan byggde datorer i sin dator-boutique i Freiburg. Något han gjorde för att livnära sig, som han sa. Levde gjorde han i svenska

fjällen både sommar och vinter. Vi diskuterade naturligtvis vintercampingen, som Stefan uppskattade så mycket. - Tystnaden, stjärnhimlen och de högt flygande planen. Att man kunde höra dem tyckte han var fantastiskt. I Tyskland kunde man aldrig höra dem. När vi diskuterade hur det var att vintercampa så påpekade han att det viktigaste var att ha en bra sovsäck. Han erkände dock att det kunde kännas svårt att krypa ur den på morgonen. Han mindes hur det var i Sarek i fjol när det var -38 C och full storm. – Vi begrundade detta när vi satt och åt våra hembakade semlor med varm mjölk.

Semla, en god tradition

Vi fortsatte längs Rogens is och hittade leden genom tallskogen upp mot Storrödtjärnstugan, STF:s sydligaste. Stugan tillhör väl inte de mest välbesökta men värden Uno Eriksson trivs med lugnet, som ger honom ro att måla och fiska. Vi bytte en påse potatis, hårdvaluta på fjället, mot fjällröding. Dagen därpå köpte vi några akvareller av Uno innan vi drog vidare över Slagufjällsvidden

Gröt med sylt och grädde en solig morgon i en

fjällstuga är livskvalité

De tre återstående dagarna var en lugn och ostressad färd över fjäll, skogsbackar och sjöar. Vi tog vägen över norska Sylen, där vi åter träffade på det Elektriska.

Tallskogarna vi passerade under denna vecka vore värt ett eget kapitel då det ger en mycket speciell känsla att se dessa tallhedar med tallar som letar ända upp på kalvfjället och de ibland upp till 700-åriga vridna tallarna är mycket exotiskt.

Mycket fjällkänsla i Rogenområdet. Tallarna är karaktärsträdet. Mycket spår i markerna, även järvspår!

Middagen i Grövlesjön? Jo, den var värd resan. Efter en så skön vecka kändes det helt riktigt att sjunka ner framför brasan i "Blå rummet" och ta en fördrink på champagne

köpt i Toscana. Sten-Börje och Annette köper alltid champagnen och jag drar den alltid i pulkan. Det är viktigt med traditioner.

Sedan återstod 14 bussresa hem.

Men jag hade sällskap av Delblancs Kära Farmor så jag somnade inte. Kära Farmor såg karlar som något att behärska men som också skulle ha riktig mat, öl och brännvin. Men om jag får säga vad jag tycker, om Kära farmor ursäktar, så skulle jag gärna vilja byta brännvinet mot grädde, åtminstone på fjället.